

Supplerende bemærkninger til svar på udvalgets spørgsmål 10 og 11.

Monopoltilsynet har ikke adgang til at kritisere lønforbedringer som følge af produktivitetstigning. Såfremt der ved en overenskomstfornyelse er mulighed for, at arbejdsgiveren i generelle lønforbedringer kan modregne sådanne produktivitetstillæg, men undlader det, er tilsynet ikke forpligtet til at acceptere dette. Såfremt den øgede produktivitet, som var anledning til lønforhøjelsen, stadig findes, vil der dog antagelig ved en prisfastsættelse blive set bort fra den manglende modregning.

Såfremt der ved en bedømmelse af lønomkostningers indregning i priserne skal lægges vægt på, om en lønstigning er overenskomstmæssig, vil det være naturligt at se på, om den fremgangsmåde, som er foreskrevet i den pågældende overenskomst for forhandling om lønstigninger, er fulgt. Såfremt der er tvivl om, hvorvidt en lønstigning er overenskomstmæssig, må der lægges vægt på, om begge parter organisationer har været hørt. Hvis monopoltilsynet ubetinget skulle anerkende enhver lønstigning, som parterne er blevet enige om, ville det formål, som består i at hindre lønglidning, ikke kunne opfyldes.

Spørgsmål 12:

Kan tilsynet afgøre, om f.eks. afholdte reklameudgifter er nødvendige omkostninger?

Svar:

Ja. Det er imidlertid klart, at bedømmelsen af, i hvilket omfang visse omkostningsarter, f.eks. reklame og andet salgsarbejde, må anses for nødvendige, er en overordentlig vanskelig sag.

Monopoltilsynet har oplyst, at det i sin hidtidige praksis ikke har grebet ind over for virksomheders indregning af normale reklameomkostninger på områder med pris-konkurrence, men i ganske enkelte tilfælde er der truffet afgørelser, der indebar, at de pågældende virksomheder ikke i priserne for mærkevarer kunne opnå fuld dækning for disses særlige reklameomkostninger eller forøgelse af disse.

Ofte vil reklameomkostninger i øvrigt være prisneutrale for virksomhederne i den

forstand, at disse omkostninger må forudsættes afholdt med henblik på opnåelse af en omsætningsfremgang.

Spørgsmål 13 a:

Efter § 8, stk. 1 og 2, skal monopoltilsynet lægge § 7-niveauet til grund for sin begrundelse af, om priser m.v. inden for et vare- eller ydelsesområde eller en branche er urimelige. Der spørges:

a. Hvorledes tænkes monopoltilsynet at skulle adskille disse områder fra enkeltvirksomheder, der ikke skal være omfattet af bestemmelsen?

Svar:

Efter forslaget § 8 har tilsynet ingen pligt til at gribe ind over for enkeltvirksomheders prisfastsættelse for den enkelte vare eller ydelse. Pligten til indgreb efter § 8 indtræder først, når der for et vare- eller brancheområde er risiko for en urimelig prisudvikling. Pligten til indgreb foreligger således ikke, hvis der kun er konstateret urimelige priser i en eller nogle få virksomheder, som ikke dækker en væsentlig del af markedet for den pågældende vare. Bliver der derimod tale om stærke prisstigninger, f.eks. for råvarer, og dette giver stødet til en mere omfattende prisstigning af urimelig karakter, som tilfældet f.eks. var i handelen med petroleum i 10 liters dunke i november 1973, foreligger en situation, hvor monopoltilsynets pligt til indskriden opstår.

Spørgsmål 13 b:

Monopoltilsynet får efter forslaget's bestemmelser pligt til at gribe ind med krav om prisnedsættelser på områder, hvor tilsynet efter sin hidtidige praksis efter monopolloven ikke har foretaget sådanne indgreb. Der ønskes en udførlig redegørelse for, hvordan denne pligt vil blive administreret.

Svar:

Det vil efter lovforslaget være monopolrådet, der bedømmer, om lovens betingelser for pligtsmæssig indskriden er til stede. En udførligere redegørelse herfor end den, som findes i forslaget's tekst og bemærkningerne hertil, kan ikke gives på nuværende tidspunkt, men først når loven har virket nogen tid i praksis.